

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

891. An, & quæ beneficia uniri possint Capitulo, & mansæ Capitulari, aut
etiam fabricæ Cathadralis, vel Collegiatæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

datione, augmento vel conservatione piorum locorum. Unde jam, dum hodiecum vides paucum Parochialia beneficia unita & incorporata. Collegii Regularium, has uniones crede factas vel ante Tridentinum auctoritate etiam Episcopali; vel post Tridentinum interveniente auctoritate Sedis Apostolicæ. Card. de Luca. ad Irid. d. 8. n. 19. id ipsum etiam applicans unionibus illiusmodi beneficiorum Parochialium factis Canoniticibus, dignitatibus, mensisque Capitularibus. Porro, dum quandoque Ordinariis hodiecum etiam conceduntur à Papa indulta faciendo uniones hujusmodi, an dicta concessio censenda sit personalis, an vero etiam ad Successores transeat, qualiterque intelligenda & practicanda, idem Cardin. ibid. n. 21. ait, generali regula definiti non posse; cum non sit punctus juris, sed facti, ex ipsis facti particulari qualitate, & circumstantiis decidendum. Ac denique, quoniam dicatur beneficium Parochiale & curatum, utiliter leges apud Gonz. gl. 6. à n. 34. per plurimos num. subseq.

Quæstio 891. An, & quæ beneficia uniri possint Capitulo & mense Capitulari, aut etiam fabrica Cathedralis vel Collegiata?

I. Respondeo primò: Ipsi Capitulo, seu Capitulari mensa, seu massa uniri non possunt ab Episcopo etiam simplicia. Castrop. de benef. d. 6. p. 12. §. 2. n. 6. Azor. p. 2. l. 6. c. 28. q. 17. Garc. p. 12. e. 2. n. 168. Lott. l. 1. q. 29. nu. 45. Ventrigl. 10. 2. annot. 8. §. 1. n. 20. Barbol. juris Eccles. l. 3. c. 16. nu. 35. Gonz. ad reg. 8. gl. 37. n. 26. (ubi ait: Consului & obtinui in S. Congregatione Trid. mense Septemb. anni 1610. quod unio facta ab Episcopo Caveni mensa Capitulari de quibusdam beneficiis simplicibus, vigore Trid. sess. 24. c. 15. est et nullus, quia dictum Concilium non dat facultatem uniendi mensa Capitulari, sed præbendas Capitularium &c.) juxta Clem. si una. §. fin. de reb. Eccles. non alien, quæ caverur, ne Episcopus beneficium conjungat vel annexat sua vel Collegiis Canonorum mensa, etiam ipsis Capituli consensu accedente. Quam Clementinam procedere ait Garc. num. 169. quando unio fit principaliter & directè Capitulo, secus si in consequentiā, & indirectè est in utilitatem Capituli, puta, dum unio fit directè præbendas, & iis applicantur beneficiorum unitorum fructus. Unde jam procedit responsio, siye bona Episcopi, & Capituli sint communia, si id cederet (intellige, ut dictum, directè) in utilitatem Capituli & Episcopi, dum numerum fructus applicentur Capitulo seu mensa Capitulari, vel Episcopali. Corrad. pr. benef. l. 2. c. 8. n. 84. cum Barbol. de pot. Episc. allegat. 67. num. 9. Ratio enim eadem est, ne videlicet Episcopus, vel etiam Capitulum (utpote cuius consensu requiritur ad hoc, ut Episcopus unius beneficia) uniendo mensa sua vel Capitulari, jus sibi dicat, & in facto proprio Auctoritatem præster. Castrop. Corrad. II. cit. juxta cit. Clem. & ibi AA. communiter. Proinde ut unio fiat ipsi Capitulo, seu mensa, & massa Capitulari, requiritur auctoritas Papa. Corrad. loc. cit. Garc. cit. n. 168. citans gl. in cit. Clem. si una. v. mensa. Cardin. ibid. in fine. num. 3. Abb. in 6. Oldr. cons. 262. n. 3. quamvis addat juxta Bonifac. in cit. Clem. n. 12. posse pro tali unione facienda recurri ad Archiepiscopum, intellige Metropolitanum Episcopi.

2. Respondeo secundò: Possunt tamen ab Episcopo uniri simplicia alicui dignitati, vel præbendas Capituli; inquit omnibus præbendis, non simul seu collectivè acceptis, sed separatis & distinctè, & sic distributivè sumptis, seu singulis, permittente id Tridentino. sess. 24. c. 15. quando in Ecclesia Cathedrali vel Collegiata insigni aede tenues sunt præbendas, ut cum distributionibus quotidianis non sufficiunt decenti Canonorum gradui pro loci & personarum qualitate sustinendo. Cardin. de Luca. ad Irid. d. 8. n. 17. & de benef. d. 44. nu. 2. & 3. Lott. Corrad. Castrop. II. cit. non enim per hoc dicitur adhuc facta unio ipsi Capitulo; cum aliud sit universitas, aliud singuli de universitate, ut gl. in l. cit. ff. quod cuiusque universitar nomine, non debetur; adeoque & aliud sit Capitulum, aliud singuli de Capitulo. c. Episcopus §. qui manummittitur. 12. q. 2. Felini. in c. cum accesserint. de constit. n. 22. Gonz. gl. 37. n. 23. 24. & seq. Castrop. Corrad. II. cit. Garc. nu. 170. Quamvis idem Garc. nu. 171. censeat, eam esse nimiam restrictionem istius dispositionis Trident. quod non nisi singulis præbendas singula beneficia uniri valeant, & non omnibus indistinctè unum aut plura, prout sentiunt citati AA. & expressius Ventrigl. loc. cit. Card. de Luca de benef. d. 44. n. 2. & d. 45. n. 2. cum Gabriel. cons. 178. num. 3. & seq. l. 2. ubi etiam addat, fusse alias judicarum, factam sic unionem fuisse nullam, etiamsi Cathedralis aut Collegiata non haberent præbendas distinctas, sed tantum distributiones communes pro interestentibus divinis. Adeoque Garc. verius existimat, vi dicti decreti posse fieri unionem omnibus præbendas seu distributionibus simul, juxta declarationem S. Congregationis Concilii, quæ dicat, has uniones fieri posse in distributionibus quotidianis, ubi haec præbendas tenues sunt &c. Neque adhuc ideo posse dici ait, quod unio fiat Capitulo seu mensa Capitulari. De cetero, dum unio fit una præbenda, aut etiam singulis præbendas, eti propter commodum singulorum Canonici in hoc dando, prout requiritur, suum contentum, videantur suspecti, adhuc ramen illam suspicionem non facere, quod dicatur causa propria Capituli, & ideo, licet singulis acquiratur utilitas, verum adhuc esse dicere, Capitulum non præstare Auctoritatem in facto proprio, ait Garc. n. 174. ex Imol. & cōm illis Corrad. loc. cit. n. 89. addit tamen idem Corrad. n. 90. & 91. quod, licet Episcopus cum consensu Capituli supprimere possit dignitatem vel officium, ejus fructus applicando non Capitulo, sed distribuendo inter singulos Canonicos, assignando cuique Canonico vel præbenda certam portionem, prout sentiunt, quos citat Gabr. cons. 186. l. 2. Gratian. discept. for. c. 819. n. 24. Admititurque id etiam Garc. nu. 175. qui etiam inhaerens sua doctrina, addit, posse in vim dicti decreti Trid. in hoc casu fructus præbendarum suppressarum applicari ab Episcopo reliquarum distributionibus simul, & in communia, & indistincte. Nihilominus ubi bona Episcopi, & Capituli sint communia, veluti si Episcopus sit etiam sua Ecclesia Canonicus, ut contingit quandoque, adeoque sit de Capitulo, & tanquam Canonicus habet fructus præbendas, certum est, non posse Episcopum tunc in hoc facto proprio autorizare, sed recurrendum ad Papam, vel ad Metropolitanum, prout id ipsum tradit Lott. l. 1. q. 28. nn. 60. Atque ita in praxi servari, & millies fieri videri in Curia Romana, ait Corrad. n. 92. ut cum

Nu 4 de hu-

de hujusmodi suppressionis ac unionis validitate quoquo modo habatur, vel illa petantur a principio a Papa, vel illa jam ordinaria auctoritate facta confirmantur a Papa. Porro, ut constat ex iphis verbis Trident., non habet dicta dispositio Tridentini de facienda unione præbendis singulis, seu distributivè acceptis locum, nisi in Cathedrilibus & Collegiatis insignibus; neque in iis etiam valet, nisi necessitate, & tenuitate id exigente. Corrad. loc. cit. n. 57.

3. Respondeo tertio: Facere quoque potest Episcopus uniones fabricæ Ecclesiæ etiam Cathedralis; quia est locus pius, & religiosus, Caltrop. de benef. d. 6. p. 12. §. 2. n. 6. Garc. cit. c. 12. n. 79. ci-ans Imol. in cit. Clem. siuna. n. 14. Felin. in c. cum accessissent, de Constit. n. 22. & Rotam decis. 133. n. 6. p. 2. divers. contra Ventrigl. to. 2. annot. 8. §. 1. nu. 33. negantem, posse istas uniones ab Episcopo fieri sacrificia vel fabricare; quod Concilium tantum loquatur de præbendis, quem tamen intelligentiam dici potest, juxta quod Garc. interpretatur declarationem S. Congregat. Neque huic responsioni obstat ait Garc. nu. 80. declarationem super c. 15. sess. 24. Trid. qua dicit: Episcopus non potest simpliciter unire distributionibus Capellanorum Ecclesiæ Cathedralis pro divini cultus augmentatione; & simili- ter non potest facere eas uniones fabricæ seu sacrificie ob ejus paupertatem, ad ornatum aliam Ecclesiæ necessaria. Et c. ed quod hæc declaratio intelligenda sit, quod Episcopus non possit in vim dicti decreti c. 15. sess. 24. istas uniones facere; cum loquatur de solis præbendis, non tamen per hoc negat dicta declaratio, id eum posse facere alias ex jure comuni.

4. Respondeo quartò: Non posse tamen Episcopum, etiam dicto modo distributivè, præbendis aut distributionibus Capituli unire beneficia simplicia Regularia. Lott. l. 1. q. 28. n. 45. Neque etiam Ecclesia Parochialis uniri potest Capitulo Cathedralis ob tenuitatem Canoniciatum, & ob difficultatem, & vel etiam impossibilitatem vivendi. Ventrigl. to. 2. annot. 8. §. 1. n. 15. citans Aldan. in compend. Canonico. resol. l. 4. tit. 8. n. 3. qui sic resolu- lute dicat in una Alexandrina. Maii 1594.

Quæstio 892. An & qualiter dignitatibus uniri possint alia beneficia?

1. Respondeo primo: Dignitatibus Capituli tam Collegiata insignis, quam Cathedralis, non minus ac præbendis, ubi tenues proventus ha- bent, uniri possunt simplicia per Episcopum vi decreti Trident. sess. 24. c. 15. Garc. p. 12. c. 2. n. 170. Cardin. de Luca. ad Trid. d. 8. nu. 25. ubi ait: Cum decretum Conciliale loquatur de præbendis Canonicalibus, hinc orta fuit questio, an dignitatibus Cathedralium seu Metropolitanarum hujusmodi uniones fieri valeant, ubi eadem urget ratio. Atque licet litera legis negativam sudere videatur, affirmativam tamen potius suadet idencia, in majoritas rationis; atque ita me scribente, per Congregat. Concilii declaratum fuit. Et fusi de beneficiis. d. 45. ferè per tot. ubi ex pro- fesso hanc questionem tractat, & n. 5. solvit objec- tum illud in contrarium: quod cessante consue- tudine particulari, de jure dignates non dicantur de Capitulo, nec in eo vocem habere: nempe quod procedat magis iuxta usum antiquum Cano- num, quod dignates nullam habeant præbendam, neque Ecclesiæ cultui vel servitium vident more aliorum Canoniconorum, & beneficiatorum, consi-

stante eorum munere in jurisdictione aliqua spiri- tuali vel temporali, ut erant Archidiacous, Ar- chipresbyter, Vicarii nati Episcopi, unus in spiritu- alibus, alter in temporalibus, & uti hodie censur in primis illis dignitatibus Collegiarum, dum ha dignitates omnes magis Praelatorum, quam Capitularium Ecclesiæ figuram faciunt, nul- lámque habent præbendam, qua dicitur subje- ctum, cui facienda unio, & sine qua conciliare de- cretum non est verificabile, ut plures declaravit S. Congregatio, ut habetur per Rotam decis. 137. n. 34. p. 9. recent. Hodiecum verò, ut at idem Cardin. de Luca ibid. nu. 9. de generali, ferè consuetudine est, ut dignitates sint de Capitulo, insularque alio- ram Canoniconum in Choro interveniant, alisque concordentibus cultum, & servitium Ecclesiæ vs- cent, æque habentes præbendas, vel etiam parti- cipationem illius Massæ grossæ distributionum, qua in aliis Ecclesiæ sunt loco præbenda, nec non participantes, de distributionibus quotidianiis mi- nutis, adeo ut in substantia sint Canonici, etiam sub nomine anni quarum illarum dignitatum in sola ferè nuncupatione cum aliqua præminentia supra alios consument, & vel se jure aliquor Canoniconum dicuntur de Capitulo, tam ad effectum vocis, quam alium, v. g. accipiendo possessionem capitulariter, similèmve. Unde jam, ut habet n. 10. intret necdum identitas, sed etiam majoritas rationis; et quodsi Concilium (quod mandando fieri istiusmodi uniones, non tam favorem possessorum Canoniciatum ac dignitatum, quam principaliter ipsius Ecclesiæ spectabat utilitatem, cultum qmimirum ac decorum, adeoque intelligentiam venit de iis, qui ipsius Ecclesiæ ser- vicio ac cultui vacant, constituentes Capitulum il- lius Ecclesiæ representativum) providerat, ut membra inferiora istius corporis pro decente gra- du sustententur, & non vilescant, multò megis id sentiat de mēbris primariis ac nobilioribus. Quod ipsum, ait Cardin. de Luca, non est trahere decre- tum illud per viam extensionis, sed potius est, il- lud interpretari ac practicare per viam comprehen- sionis, qua admittitur etiam in statutis à jure exorbitantibus, strictam interpretationem recipien- tibus, & sic non admittentibus extensionem, ut Mafcard. de statutor. interpretat. conf. 4. n. 56. & 167. Ex quibus illud videtur consequi, non posse unire Episcopum (saltem in vim dicti decreti Trid. cit. c. 15.) beneficia simplicia dignitatis, qua in Ecclesiæ Cathedrali vel Collegiata non habet vocem in Capitulo, nec reditus ex mensa Capituli, uti id hisce ferè expressis tradit Ventrigl. to. 2. annot. 8. §. 1. num. 34. quin & addit; etiam de cetero deservit talis dignitas in Choro: & sic dic- cit haber declaratum à S. Congregat. super cit. c. 15. die 19. Decemb. 1584. Illud etiam videtur verum, quod habet idem Ventrigl. loc. cit. n. 33, quod Episcopus non possit unire alia beneficia simplicia Capellaniis, etiam Ecclesiæ Cathedralis, dum ha- bent tenues reditus.

2. Respondeo secundo: Parochiales tamen & beneficia curata per Episcopum uniri non possunt dignitatibus Cathedralium aut Collegiarum. Barboli. juris Eccles. l. 3. c. 16. n. 33. Garc. cit. c. 2. n. 86. Caltrop. cit. p. 12. §. 3. n. 17. Azor loc. cit. q. 17. cum communi, hic enim expresse statuit Trid. sess. 24. c. 13. Iterumque hic locum habet, quod dictum suprà de Monasteriis, quod ne quidem pars fru- ctuum Parochialium dicti dignitatibus uniti pos- sit